

SVJETLO – alfa i omega

Iz kozmologije i znanosti Waltera Russell-a

“Ja sam SVJETLO, ali svjetlo koje sam ja nije svjetlo koje se opaža čulima svemira koji se opaža čulima“.

“Ja, stvaratelj mislim. Mislim u dva svjetla proizašla iz jednoga koje sam ja, a ipak ta dva svjetla nisu ja, niti je moje mišljenje ja.“

“Uistinu kažem, dajem od sebe i uzimam; Jer ja sam onaj koji stvara slike da bi ih uklonio i ponovno stvorio.

“Ja sam um koji misli, koji vječno misli promjenjive slike svog nepromjenjivog sebstva.

“Moja se slika vječno mijenja s promjenom dva svjetla moga mišljenja, ali ja sam se nikada ne mijenjam.“

(Iz The secret of light, Walter Russell)

Malo je kome danas poznato ime Waltera Russella (1871-1963) američkog genija, Teslinog suvremenika za kojega je čak i Nikola Tesla rekao da je tisuću godina ispred svoga vremena. Njegov periodni sustav elemenata je točno predvidio poziciju i karakteristike četiri elementa godinama prije nego su ih znanstvenici otkrili u laboratoriju. To su elementi danas poznati kao Deuterij, Tricij, Neptunij i Plutonij.

Njegov univerzalni genije ostavio je iza sebe Duhom nadahnutu sliku svemira i nacrt za novu znanosti koja još čeka priliku da bude shvaćena i primijenjena.

W.R. objašnjava da je jedno nepokretno magnetsko svjetlo izvor svega i nalazi se u središtu atoma. Iz njega neprekidno proizlazi sve što postoji u formi svjetlosnih valova u formi polarnih sila, elektriciteta.

Ono što čovjek čulima percipira samo su različiti pritisci svjetlosnoga vala, različite točke jednoga vala. Dakle radi se samo o kretanju svjetla.

Simbolički igra svjetla i sjene uz pomoć dualne električne sile oblikuje razne forme pojavnoga svijeta. Ali taj dijalektički svijet nije stvaran on je električna projekcija jednog uma, božanske ideje koja putem misli pokreće svjetlo. Jabuka, mrav, komad željeza, ljudsko tijelo, sve je to

istog porijekla, nastalo u vječnoj izmjeni i vraća se istomu.

To je gnostička i vrlo radikalna slika svijeta koja prvo sagledava dualnost čovjekove prirode i svijeta, a onda jednu odbacuje kao nestvarnu.

Čovjek se može smatrati dvostrukim bićem, ali u konačnici ta dualnost je prividna.

„Mi naizgled živimo u dva svemira: mirnom svemiru kozmičkoga uma i znanja i s druge strane u svemiru opažanja, svemiru ritmičkih valova misli uma.

Mi ne možemo vidjeti božanski kozmički svemir, samo ga možemo u sebi spoznati. S druge strane ne možemo spoznati valni svemir božanskih misli, njega opažamo čulima.

Kozmički svemir jednog nepokretnog svjetla sveznanja je sve što jeste.

Vibrirajući svemir valova misli koji opažamo samo se čini da jeste.“

(Iz The secret of light, Walter Russell)

Čovjek živi u zbunjujuće kompleksnom svijetu posljedica čiji uzrok ne poznaje. Zbog naizgled beskrajne kompleksnosti i mnogostrukosti ne uspijeva vidjeti jednostavan princip u osnovi svega – princip ravnoteže. I tako komplicira istinu dok njeni mnogi kutovi, strane i fasete ne izgube ravnotežu među sobom i s njim.

„Bog ima samo jednu IDEJU, jednu ŽELJU, jedan CILJ, jednu AKTIVNOST i jedan ZAKON.

Njegova je jedina ideja njegovo jedinstvo u ocu-majci-ljubavi. Njegova je jedina želja u intervalima koji slijede jedan za drugim u kojima se smjenjuju djelovanje i mir, da misli to djelovanje. Jedini mu je cilj da ono što JESTE i što ZNA smišlja prema vlastitoj slici. Jedina aktivnost mu je davanje. Njegov jedini zakon je da ono što daje mora biti u jednakoj mjeri uravnoteženo vraćanjem.“

(Iz Atomic suicide, Walter i Lao Russell)

Istina je jednostavna. Ravnoteža je jednostavna. Ritmička, balansiran izmjena između svih parova suprotnih izraza u prirodnim pojavama i ljudskim odnosima je savršena umjetnost božanskog svemira svjetla.

Nebeska tijela i sva materija su komprimirani prostor. Prostor je ekspanzirana materija. Nema suštinske razlike među njima. Jedno koje se manifestira kao dvoje, kao dvije polovice je u osnovi svega.

Materijalni svemir, svemir izmjene suprotnosti je električni zapis misli.

Današnja civilizacija i znanost su bazirani na empirijskom znanju, odnosno na čulnom opažanju. Ali opažanje i znanje su dva odvojena fenomena. Opažanje je samo električna reakcija na električni impuls. Oboje pripadaju istoj razini manifestiranoga, oboje jednako nestvarni.

Znanje je pak direktno povezivanje svjetla sa svjetlom, jednim nepokretnim iz kojega sve ostalo nastaje. Znanje je povezano s jednim, univerzalnim umom, Pimanderom egipatskih misterija.

{rokbox title=|Russellov model| }images/stories/znanost/walter-russell-wave1.jpg{/rokbox}
Russell svemir naziva harfom s devet žica. Njegov periodni sustav prikazuje devet oktava materije. Različiti materijali, elementi i različiti tonovi su ista stvar. Materija nema supstancijalnost (baš kao i u kvantnoj fizici).

U tom sustavu na početku svake oktave je plemeniti plin.

Prema Russellu priroda bilježi svaku akciju i želju tijela kao i svaku želju i misao duše u tim kozmičkim elementima, takozvanim plemenitim, ili inertnim plinovima (helij, neon, argon i dr.) Oni se ne spajaju s drugim elementima i osnova su božanskog sustava zapisivanja pomoć koji se zapisuje sve kao sjeme manifestacije, koja je ekstenzija i multipliciranje uvijek prvobitnog para suprotnosti, tako sve do ispunjenja svrhe.

Russell je skretao pažnju na radioaktivne elemente kao posljednju fazu materije. Oni imaju svoju ulogu u zemlji pripremajući novi život, ali izvan zemlje šire princip topline, radijacije, umiranja. Russell je predvidio mogućnost globalnog zatopljenja i porasta temperature u atmosferi, i to zbog vađenja i korištenja radioaktivnih elemenata. Radioaktivni otpad bi trebalo vraćati u zemlju, ravnomjerno ga raspoređujući. Upravo suprotno od onoga što se danas čini, njegova gomilanja i betoniranja na površini Zemlje.

U svjetlu je sjeme kreacije. U svjetlu je biće i u sjemenu je želja za bivanjem. Ta želja u sjemenu je duša u sjemenu.

To je dvostruka želja za očitovanjem i ponovnim povlačenjem očitovanoga.

Ona se očituje dijeljenjem cjeline na dijelove, nepromjenjivo u promjenjivo, neuvjetovano u uvjetovano, besmrtnost u smrtnost... Iz jednog vječnog svjetla rođena je tama i iz tame svjetlo kao njen par, suprotnost i ravnoteža. Iz dana bez noći rođena je noć, a iz noći dan.

Iz jednoga je nastalo dvoje, čineći skupa sveto trojstvo.

„Gledaj svjetlo koje je u tebi, a ne tijelo s kojim samo manifestiraš svjetlo, jer samo je u tome tvoj put do snage i jedini put Bogu, izvoru svih stvari bez kojega ništa u svemiru ne bi moglo biti ni postati.“

(Iz *The secret of light*, Walter Russell)

W. Russell kao i gnostici ukazuje na jedini način istinske spoznaje. Iznutra prema van. Za njega je povijest ljudskog razvoja – razvoj iz džungle materije do planine Duha – I sada je

upravo vrijeme kada je imperativ da čovjek sve više živi u svemiru kozmičkoga svjetla, a manje u svemiru senzacija (opažanja) električnih valova.

W. Rusell je bio jedan od prvih koji je koristio izraz „new age“, jedan od prvih glasnika doba vodenjaka. Doba kada će sve veći broj ljudi biti u stanju shvatiti znanstvenu utemeljenost nekada mističnih riječi učitelja čovječanstva. Doba u kome se ruše dogme, u kome se od čovjeka traži da razumije.

Istinski napredak neke civilizacije može se mjeriti jedino mjerom poznavanja božanskog zakona i njegova očitovanja. Posljedice nepoznavanja božanskoga univerzalnog zakona ljubavi i održavanja ravnoteže uvijek vode slomu.

Bog naravno nikoga nikada ne kažnjava nego se zakon manifestira uvijek nepogrešivom točnošću, sve se na kraju balansira, a čovjek doživljava posljedice kršenja zakona kao kaznu.

Dolazi vrijeme kada postaje jasno da se ne može okrivljavati ništa i nikoga izvan samoga sebe za ono što se događa. Da je potrebno prihvatiti odgovornost u stvaranju, odnosno očitovanju svijeta i početi djelovati prepoznajući i poštujući božanski zakon.

Jer, na početku i na kraju, sve je JEDNO.

To JEDNO čeka da ga shvatimo i prihvatimo, čeka nas u nepokretnoj točki koja je izvor i središte svega. On koji je bio, koji jest i koji će doći, čeka da i mi budemo kao on, svjetlo svijeta.

Kozmologija Waltera Russela ima istu poruku kao i stihovi iz Astavakra Gite zapisane kao razgovor učenika, kralja Janake i jednog od najvećih i najstarijih učitelja advaite: Astavakre.

Janaka reče: Svjetlo je moja priroda
Ja nisam ništa drugo nego to.
Kada je svemir obasjan, obasjan je mojim svjetlom.

Zapanjujuće kroz neznanje u meni se pojavio zamišljeni svijet,
Kao što se sedef prikazuje kao srebro, uže kao zmija
Ili fatamorgana u zracima sunca.

Svemir koji je potekao od mene stopit će se sa mnom
Kao vrč sa glinom, kao val s vodom,
Kao narukvica sa zlatom.

Ja sam zapanjujući, klanjam se sebi.
Kada čitav svijet bude sravnjen sa Zemljom
Od Brame sve do posljednje vlati trave
Ja neću nestati,
ja sam vječan.

Ja sam zapanjujući, klanjam se sebi.
Iako tjelesan, ja sam nedualan.

Niti kuda odlazim, niti dolazim odnekuda
Ja samo postojim prožimam se sa svemirom.

Ja sam zapanjujući, klanjam se sebi.
Nitko ovdje nije tako moćan kao ja
Koji kroz vječnost podržavam svemir
A da ne dotiče tijelo.

Ja sam zapanjujući, klanjam se sebi.
Ja nemam baš ništa,
Ili ja imam sve što može biti obuhvaćeno riječju ili mišlju.

(Astavakra Gita)

Dodatak 02.08.2011.

SVJETLO – alfa i omega

„Isus je rekao: „Bog je SVJETLO“ i tada nitko nije znao što je pod time mislio.
Sada je došao dan kada svi ljudi mogu znati što je Isus mislio kada je rekao:
„Bog je SVJETLO“.
Walter Russell

Malo je kome danas poznato ime Waltera Russella (1871-1963) američkog genija i suvremenika velikog izumitelja Nikole Tesle, za kojega je čak i sam Tesla rekao da je bio tisuću godina ispred svoga vremena.

Njegov univerzalni genije ostavio je iza sebe Duhom nadahnutu sliku svemira i njegov neprihvaćeni koncept nove znanosti još uvijek inspirira pojedince i još uvijek krije tajne i potencijal za primjenu i u kontekstu suvremenog razvoja shvaćanja.

Russellov periodni sustav elemenata, u vidu devet oktava materije, omogućio mu je točno predviđanje pozicije i karakteristika četiri elementa, godinama prije nego su ih znanstvenici otkrili u laboratoriju (Deuterij, Tricij, Neptunij i Plutonij).

W. Russell svemir naziva harfom s devet žica. Različiti elementi su različiti tonovi. Zapravo, uopće ne postoje različite vrste materije. Niti postoji materija sama po sebi, kao nešto objektivno. Ona je tek posljedica opažanja električnog valnog kretanja.

Val je upravo osnovni pojam Russellove znanosti, a osnovni princip, izvor svega je nepokretno, bijelo, magnetsko svjetlo – Jedan univerzalni um, Duh, čije misli tvore naš električni svemir.

Jedno koje se manifestira kao dvoje, kao dvije komplementarne polovice, osnovni je proces stvaranja pri čemu prvobitni duhovni princip uvijek ostaje u osnovi svega, u središtu svakog atoma, kao njegova neutralna svjetlosna jezgra.

„Gle, ja sam u svim stvarima i tvorim njihovu sredinu.
I ja sam izvan svih stvari i upravljam njima,
ali ja nisam stvari čiju sredinu tvorim i kojima upravljam.
Vidi u meni središte ovog svemira u pokretu, ali ja sam se ne krećem, ja sam mir.
Samo u meni je apsolutna ravnoteža.
Tko želi naći snagu mora znati da je on ekstenzija iz moga mira i da sam ja on.
Tko želi naći mir, mora mi se vratiti, mora biti ja i središte svoje vlastite snage.“
(Divine Iliad, Walter Russell)

W. Russell smatra da se svi fenomeni pojavnog svemira mogu objasniti djelovanjem dvosmjernih električnih sila. Kompresija i ekspanzija, gravitacija i radijacija, grijanje i hlađenje, manifestacije su i posljedica djelovanja tih sila. Plus i minus principa.

Prvu polovicu vala uvijek čini rast, razvoj i ekspanzija do točke vrhunca, nakon čega slijedi kretanje u suprotnom smjeru. I tako uvijek iznova. To je valno kretanje. Stalna izmjena različitih stanja i suprotnosti.

Tako nastaju i takozvani različiti elementi materije, kao različite faze jednog procesa između njegova dva krajnja stanja.

Tako nastaju i različiti oblici između dva krajnja oblika - kugle i kocke.

Tako su i materija i prostor samo komplementarne pojave jedne iste biti.

Materija je komprimirani prostor - prostor je ekspanzirana materija. Nerazdvojivo povezani proizlaze jedno iz drugoga.

To je svemir koji u svakom trenutku nastaje i nestaje u virovima spiralnog djelovanja dvosmjernih sila.

“Ja sam SVJETLO, ali svjetlo koje sam ja nije svjetlo koje se opaža čulima svemira koji se opaža čulima“.

“Ja, stvaratelj mislim. Mislim u dva svjetla proizašla iz jednoga koje sam ja, a ipak ta dva svjetla nisu ja, niti je moje mišljenje ja.“

“Uistinu dajem od sebe i uzimam natrag; Jer ja sam onaj koji stvara slike da bi ih uklonio i ponovno stvorio.

“Ja sam um koji misli, koji vječno misli promjenjive slike svog nepromjenjivog sebstva.

“Moja se slika vječno mijenja, ali ja sam se nikada ne mijenjam.“

(The secret of light, Walter Russell)

Dakle, ono što čovjek čulima opaža i razlikuje samo su mrežkanja valova na svjetlosnoj površini. Svjetlosne slike jednog, univerzalnog uma koje se manifestiraju pomoću polarnih sila.

Ono što mi nazivamo svjetlom nije prvobitno svjetlo, veće granično, užareno stanje materije, čija je komplementarna polovica hladna tama prostora.

Sve što opažamo i samo opažanje, uvijek su električne prirode, električna reakcija na električni impuls. I oboje pripadaju istoj razini simulacije stvarnosti, a ne samoj stvarnosti.

Zato čulno opažanje prema W. Russellu nikada ne može biti izvor znanja.

Znanje je u domenu uma, spoznaja je direktno iskustvo nepokretnog svjetla u povezanosti s vječnim umom koji misli i stvara iz želje za kreativnim izrazom.

Iza uzburkanog svemira opažanja, ritmičkih valova i odvojenih stvari nalazi se duhovni svemir kozmičkoga uma i apsolutnog znanja; nepodijeljena punina koja počiva u miru nepokretnog svjetla. Ali samo je jedan od njih stvaran.

A svi stvoreni oblici, ma koliko se činili stvarnima i različitima – komad željeza, jabuka i crv, kao i ljudsko tijelo - samo su posljedice simulacije, rezultat višestrukog multipliciranja prvobitno nastalih polarnih parova; iz istog izvora, istim procesom.

To je vrlo radikalna slika svijeta iz koje su proizašli mnogi zaključci suprotni tadašnjim i mnogim današnjim znanstvenim pretpostavkama. Nije čudo što je ostala neprihvaćena. Pored toga, takvu sliku nije ni moguće prihvatiti samo konceptualno i akademski, bez vlastite unutrašnje spoznaje. Jer ona zadire u našu vlastitu bit.

Russellova kozmologija u znanstvenim terminima sagledava dualnost čovjekove prirode – njegov nepromjenjivi i promjenjivi dio - i onda onaj drugi aspekt odbacuje kao evidentno nestvaran, kao prolaznu projekciju vječnog i stalnog. Također i svijet koji čovjek opaža, u odnosu na nepromjenjivu stvarnost u pozadini opažanja. To je zapadna, znanstvena polovica istočnog, beskompromisnog učenja Advaita Vedante.

„Cijeli naš svemir od električnih valova samo je kozmičko kino, koje predstavlja kozmički ideju uzroka i posljedice s kozmičkim projektorima-kamerama, koje nazivamo svjetlosnim valnim poljima. Ti imaginarni kozmički projektori od svjetlosnih valnih polja se jednako mogu opisati i mehanički definirati kao i njihove zemaljske polovice -projektorski uređaji koje je čovjek stvorio.

Kozmičko kino je čudesna manifestacija imaginarnog misaonog procesa božanskoga Duha, ali projicirane svjetlosne slike božanske imaginativne snage, koje se kreću i čine živima samo su misaoni oblici i slike koje se električki opažaju...”

(The secret of light, Walter Russell)

To je modernija verzija Platonove pećine, s kinom umjesto pećine.

Dok čovjek živi u zbunjujućem svijetu posljedica koje opaža čulima i ne poznaje njihove uzroke, sve mu se čini kompliciranim i nejasnim, izmiču mu jednostavni principi u osnovi svega.

A u besmrtnom sjemenu kreacije diše njena svjetlosna duša, kao želja za bivanjem.

Želja za očitovanjem i ponovnim povlačenjem očitovanoga.

Ona se očituje dijeljenjem cjeline na dijelove, nepromjenjivog u promjenjivo, neuvjetovanog u uvjetovano, beskrajnog u ograničeno...i natrag.

Ta je dvostruka želja pečat svega što postoji.

„Bog ima samo jednu IDEJU, jednu ŽELJU, jedan CILJ, jednu AKTIVNOST i jedan ZAKON.

Njegova je jedina ideja njegovo jedinstvo u ocu-majci-ljubavi. Njegova je jedina želja u intervalima koji slijede jedan za drugim u kojima se smjenjuju djelovanje i mir, da misli to djelovanje. Jedini mu je cilj da ono što JESTE i što ZNA smišlja prema vlastitoj slici. Jedina aktivnost mu je davanje. Njegov jedini zakon je da ono što daje mora biti u jednakoj mjeri uravnoteženo vraćanjem.“

(Iz Atomic suicide, Walter i Lao Russell)

U Russelovoj teoriji pored svjetla i vala ključan je pojam ljubavi – također znanstveno objašnjen kao princip univerzalne i apsolutne ravnoteže koji vlada svemirom na mikro – i makrokozmičkoj razini. Princip ravnomjerne razmjene - davanja i primanja. Princip simetričnog zrcaljenja.

„Mnoge stvari u mom svemiru su veličanstvenih razmjera; a druge su tako male da ih se ni ne može opaziti.

Ali ja nemam jedan zakon za veliko, a drugi za malo.

Ja imam samo jedan zakon za sve moje stvorene parove suprotnosti.

I taj zakon se može opisati samo jednom riječju.

Dakle, ta jedna riječ, taj jedan zakon je RAVNOTEŽA.

A ako čovjek treba dvije riječi da bi spoznao kako taj zakon funkcionira, onda su to: uravnotežena razmjena.

A ako je čovjeku potrebno još riječi da bi proširio svoje znanje o tom jednom zakonu, onda mu daj još jednu riječ i te tri riječi bi bile skupa: Ritmička uravnotežena razmjena.“

(Divine Iliad, Walter Russell)

Stupanj razvoja čovjeka i čovječanstva može se mjeriti jedino mjerom poznavanja univerzalnih principa i njihovih očitovanja. Posljedice nepoznavanja tih principa i neusklađenost s njima doživljavaju se kao nedostatak ljubavi i svjetla. To nije nikakva božja kazna, nego i dalje manifestacija zakona – principa ljubavi, po kome se sve, u velikom kao i u malom, u fizici, kemiji kao i u međuljudskim odnosima, kreće u potrazi za ravnotežom.

W. Russell opisuje povijest ljudskog razvoja kao uspon iz džungle materije na planinu Duha – što znači postupni prelazak iz nesvjesnog postojanja u svemiru senzacija u svjesni život u i iz Duha - vječnog uma, vječnog svjetla.

Čovjek u tom smislu upravo pravi važan korak.

Ruše se dogme i djetinjaste vizije o bogu i stvaranju. Možda većom brzinom nego što to mnogi mogu pratiti.

Nekada tajna učenja danas postaju dostupna svima. I mnogima postaje jasno da nema smisla žaliti se na ništa i nikoga „izvana“, kada i samo značenje i realnost toga „izvana“ dolaze u pitanje.

Danas, s hologramskom teorijom svemira i čovjeka, s kvantnom fizikom, integralnim pristupom evoluciji svijesti i materije čovjekov obzor je sve veći i sama stvarnost kao da više ne može čekati da je čovjek spozna.

Ali čovjek ipak mora sam napraviti prvi korak u tom smjeru i zakoračiti u jedan individualan i intiman proces.

„Tko sam ja?“

„Što sam ja?“

„Zašto sam?“

„Kuda idem?“

„Koji je moj odnos sa svemirom, bogom i ljudima?“

„Što je ISTINA? Kako je mogu doživjeti?“

(Divine Iliad, Walter Russell)

Jedini način istinske spoznaje uvijek je bio i ostaje iznutra.

„Na velika neodgovorena pitanja čovječanstva postoji jedan jednostavni odgovor. Tihi glas u nutrimi svakog čovjeka neprestano šapće odgovor njegovoj probuđenoj svijesti. Svaka čežnja koja stoji zapisana u srcima ljudi biva prenesena do izvora i odgovor uvijek dolazi, ali malo je onih koji pitaju bitno, a jedva da tko sluša odgovor.“

(Divine Iliad, Walter Russell)

W. Russell je bio i jedan od prvih koji je koristio izraz „new age“, jedan od prvih glasnika novog doba – doba Vodenjaka – doba očekivanog prelaska na novu razinu postojanja.

Ali ne mističnom, ili tehničkom teleportacijom 2012, ili neke druge godine, nego otkrivanjem istine u svojoj nutrimi, shvaćanjem riječi mistika kao znanstvene činjenice i njihovim življenjem iznutra prema van.

To je mogućnost za sve koji to zaista žele. Koji kucaju i traže, koji pitaju i čekaju odgovor iz nutrine.

Onaj koji je bio, koji jeste i koji će doći - koji je dakle nepobitna stvarnost - jedan je stalni izvor svjetla u nama.

Oni koji slušaju njegov glas, iako u svijetu, nisu više dio svijeta, nego su svjetlo svijeta.

Pripremila: Eloratea

Ovdje može biti Vaša reklama